

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassóban, Nagy- s Czérna-utca sarkán
Papp Ferencz bútorkészítőnél,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtt
9—11 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. alatt,
hol minden délután találhatók.
A lap szellemi részét illető minden közle-
mény, valamint az
előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
agy-külföldi megjelölésű közlemények
Horváth László
társzerkesztőhöz Segesvárra küldendők,
a kis-külföldi megjelölésű közlemények
Gyöngyösi István
társzerkesztőhöz Dicső-Szt.-Mártonba.

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

ELŐFIZETÉSI ÁR
helybe utázhoz hordva vagy vidékre pos-
tán megküldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr.,
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor vagy annak helye
5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és több-
szöri hirdetéseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés után külön 30
kr. bélyegdíj fizetendő.
Nyilvántartási közlemény sora 10 kr.
Hirdetések és Nyilvántartás előre fizetendő.
Kéziratok vissza nem adtnak.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁRÓMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

29-ik szám.

Brassó, Csütörtök, márczius 7-én.

V. évfolyam. 1889.

A megunt korona.

Késő éjjel érkezik a távirat Belgrádból, hogy Szerbia első királya, Milán, az Obrenovics család legkiválóbb sarja, kinek erélyét a trónon az egész világ bámulta, fia javára lemondott a trónról.

Milán király megunta a koronát. A családi dráma, a belső forrongás, az aknamunka, mely ellene évek óta folyt, a melynek feje épen az ő neje volt, beteggé, megtörtté tették a különben fiatal királyt, ki inkább letette a koronát, semhogy így éljen tovább. Az első szerb király letette a koronát, melyet kivívott magának és országának.

A király elhatározása meglepő. Évek óta volt ez már szándékában, de hogy épen most tegye, mikor állását megszilárdulva vélte látni a világ, most, midőn szebb jövő alapját vetette meg országában: ez valóban érthetetlen.

Nagy belső küzdelemmel kellett megvívni Milánnak, míg e lépésre határozta el magát, mely neki nyugalmasabb életet fog ugyan biztosítani — de vajjon Szerbiára nézve mit hoz, az nagy kérdés.

A regenség élén Risztics, a muszka-barát. — Vajjon ezzel szemben monarchiánk érdekei mennyire érintetnek, e perczben nem tudhatni.

Milán eltávozik országából, otthagya azt kiskoru fiának. Vajjon országára nézve előnyös lesz-e ez, a jövő megmutatja. Annyi bizonyos, hogy Milán lemondását sajnálattal fogja tudomásul venni Európa. Csak Oroszország örvendhet neki, — egy akadály el van téve láb alól: Szerbiában szabad a vásár!

A szebb jövő reménye.

A nemzetiségi surlódások oda juttatták a dolgokat Ausztriában, hogy a helyzet már tartthatatlan, maga az államalkotó osztrák elem van tulajdon hazájában veszélyeztetve és kiszolgáltatva a slavizmusnak — az állam rovására. Mert Ausztria csak addig fog mint olyan fenmaradhatni, a míg német. Milyet a slavizmus még nagyobb túlsúlyra jut ott — Ausztria létében van megingatva s vele természetesen a közöstudomány viszony Magyarországgal is, mely csak osztrák Ausztriával szerződött,

de soha sem állhatna meg e viszonya mellett egy szláv Ausztriával. Az osztrák Ausztria fejlődhetik mellettünk s mi mellette, de a szláv Ausztria mellett nem fejlődhetik magyar Magyarország.

A viszonyok tényleg olyanok Ausztriában, hogy élesebbek már nem lehetnek; átment az izgatottság a társadalom- és családba, megzavarva a békés együttélést. Szerencsétlenségünkre a mi nemzetiségeink nagy része azon balhiten ringattatja magát, hogy hátha ők is felülkerekedhetnek s elnyomják a magyar nemzetet. Csak ebből magyarázható ki azon nagy szenvedély s szívósság, melylyel évek óta az országgal és közvéleménnyel szemben harcolnak, habár minden eredmény nélkül.

Ámde lehetetlenség be nem látni nekik, hogy ez képtelenség; hogy Magyarországon a viszonyok soha, de soha oda változni nem fognak, mert Magyarországon mindég a magyar elem, a magyar nemzet lesz uralkodó.

A meddő harc azonban más téren termi meg fanyar gyümölcsöt: a társadalomban, a közéletben, a mindennapi érintkezésben és sok helyütt a családban is.

Ebből azután az következik, hogy közéletünk többnyire meddő, társadalmunk beteg, mert egy-egy városnak — minő Brassó is — háromféle társadalmi is van: magyar, szász és román.

Jogosult-e ez? Helyes-e ez?

Azt értjük, sőt természetesnek találjuk, hogy mindegyik igyekszik intézményeit, egyházait, iskoláit és társadalmi alkotásait erősíteni s gyarapítani. Ez az önfentartás első feltétele s ezt magával hozza az önfentartás ösztöne. Ámde ez még korántsem teszi azt, hogy társadalmilag különváljunk, a mi egyáltalában nem is indokolható.

Ha községi és megyei ügyekben, valamint a politikában is, pártok vannak politikai meggyőződés szerint, az helyes. Ámde, hogy e téren is nemzetiségek szerint alakuljanak a pártok s külön magyar, szász és román párt létezzék; hogy a bár különböző nemzetiségű, de rokonérzelmi egyének közt a nemzetiség, az anyanyelv legyen áthidalhatatlan válaszfal, — az oly kóros állapot, mely soká nem tarthat a helyzet teljes elmergesedése nélkül.

És ha elismerjük ezt — a mint tagadni nem is lehet —, vajjon nem látjuk-e még el-érkezettnek az időt, hogy határt vessünk a szenvedélyeknek, melyek ezen állapotot eredményezték?

Nézzük Nagy-Szebent, Segesvárt, Medgyest és Köhalmot s általában az egész régi Királyföldet, mindenütt többé-kevésbé kedvezőbb a helyzet e tekintetben, mint nálunk Brassóban. Ebből önként következik, hogy ott a társadalmi élet is jobb.

Csak Brassóban állunk egymástól még nagyon, de nagyon távol. Innen van, hogy a minap a vasuti bejárás alkalmával adott városi bankettere az irányadók egyetlen magyar tagját sem hívták meg a képviselőnek, holott német és román ajkúak meg voltak hiva. Innen van, hogy a németek s románok mulatásáira a magyarok nem mennek, — ezekre azok nem jönnek. Innen van, hogy egy magyar család csak a legritkább esetben van benső viszonyban akár német, akár román családdal; szóval: a társadalom beteg. És ez a nemzetiségi surlódások következménye.

Hosszu idő óta ismét volt egy alkalom, melyen együtt volt barátságosan, bizalommal magyar szász és román: — a jurista-bál. Oly szép volt ez egyetértő együttélés, hogy a közügyek igazi barátja őszintén óhajtotta: bárha e bál soká, nagyon soká tartana, hogy így az a sok évi surlódás most már végre-valahára megszűnne.

Miért is nem lehet közöttünk egyetértés, kik egy haza gyermekei vagyunk? Egyetértés és kölcsönös bizalom üdvözölő volna közéletünk minden terére nézve. — Urak! tegyünk félre minden más érdeket, feledjük a multat, ne tekintünk személyes érdekeket, hanem csak a közérdeket. Urak! értsük meg egymást!

Egyetértő.

Belföld.

Brassó, márcz. 6. (Tisza bukik.) A rendesen jól értesült(?) »Erdélyi Híradó« hétéfői száma ezt a szenzációs táviratot hozza Budapestről:

„Beavatott körök nagy jelentőségűnek tartják Tisza legutóbbi konferenciáját Kálnokyval és Szögyényvel. A konferencia óráig tartott s bizonyosra vehető, hogy kormányválsággal van összefüggésben.

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Arany János: „A nagy-idei cigányok.”

— Irodalmi tanulmány. —

(Az orsz. tanár-egyesület brassói fiókköre által rendezett felolvasó-estélyen előadta Végő Máttyás.)

(Folytatás.)

Hanem e küzdelem mind csak kis miska volt Dundi huszár ő nagyságának véres munkájához képest.

»Hej, mennyit lenyársalt, hej mennyit levágott!

Hogy megizédelte az embercsalád!

A mennyit ma rombol az emberiségen,

Nem épített annyit egész életében.«

Vérben forgó szemekkel, habot verő szájjal részeg örömet találja a gyilkolásban. Magának Csórinak is felkelte magas figyelmét ez asszony bátorsága s legott olthatatlan szerelemre gyul iránta. De haj! semmi sem tartós a nap alatt! Cibak az ellen rettenthetlen vezére baranyai bicskájával elmetszi Dundi köténye madzagát s egy hosszú póznára feltüzi lobogó gyanánt. S most, mint mikor Sámsonnak Delilla a haját levágta, melyben tudvalevőleg ereje állott e derék hebreusnak, megesapant az erő és bátorság a hős asszonyban s vele együtt a Pharao-maradékokban. A hatalmas bográcsillatu lobogó szaglására. Puk emberei vérszemet kapnak s már-már a diadal kimenetelét kétségessé teszik, ha a hős Csóri Cibakot utol nem éri s fején egy jókora léket vágja s a zászlót visszaragadnia nem si-

kerül. Mit aztán szerelme első zálogául Dundi asszony-
ság testének illő helyére nagylelkűen fel is köt.

E ritka fegyverfény által Czigányországnak nemcsak becsülete lesz megmentve, hanem függetlensége is ki lesz viva. De Csóri nem nyugszik meg eddigi babérjain. Nem. Neki a Puk Mihály feje kell. Utána száguld s a szegény német generábit, mint könnyen képzethető, megfekteteni, mire:

»Puk Mihály a lóról menten le is dőle

Puskalövésnyire pattant feje tőle.«

De a mint e szörnyű veszedelmet Puk uram a mások figyelmeztetésére észrevette — futásnak ered s ha saját fejében meg nem botlik — nem esik foglyul a győztes Csóri kezébe, ki azonban, mint már tőle várni is lehetett, a fejetlen vezérnek nagylelkűen meg-bocsát, szabadon eresztí.

A negyedik ének elején a diadal mámorától ittasult cigányasszonyt a vajda maga köré gyűjti s a nyert dicsőséget ékes szavakban kiosztja; ámde a dicsőség mit sem hoz a konyhára, az »oh nép« ezzel nem éri be, hanem békétlenkedve tartja az üres zsákok.

De a vajda így szólt egész komolysággal:

»Mit akartok, édes fiam, a zsákkal?

A mi keveset az ellenségtől kaptunk,

A mi csekélységet a pinchében hagyunk,

Az egyébre is kell, marad a közjóra:

Nem való az néktek borra és cipóra.«

Hanem hogy az elégtelenségnek nyakát szegje.

kiosztja közöttük a hivatalokat: Akasztónak, mert a lába hosszú, a fővezérséget; Juhgégének, minthogy jól tud muzsikálni s így az állam bevételein szép hegedűszó mellett hamar tuladhat, a pénzügyminiszterséget adja; Nyulábat, mivel a krétával úgy is gyakorta jó érintkezésbe, a tanügy vezetésével bizza meg; Csimasz gondjait az igazságszolgáltatás terheivel tetézi: tapasztalatait, miket a lólopás körüli bírói vállatásnál szerzett, most léssen módja érvényesíteni.

Igy, miután minden hivatalt szépen, érdem szerint kiosztott volna, Dundi asszony felé fordul, kinek férje, a hős Diridongó, vérét ontva a hazáért, halva maradt a csatatéren — feleségül kéri; Évájától elvál-lik, mert mióta a Czethalban lakott, mindig érzi rajta a hal-szagot. Aztán meg a rangnak és hivatalnak a fénye is megkivánja, hogy egy a hazáért küzdő asszony legyen a felesége. Alig hogy a szemérmesen elpirulni akaró Dundi asszony kezébe üt Csórinak, véresen, halványan jön egy falka vitéz s részt kér, nem a dicsőségből, hanem a hivatali méltóságból. A vajda a tüzes pokolba küldi őket s rájuk rivall, hogy:

»Lesz majd emléketek, olyan, mint egy torony,

Ákombák-írással, mint ez a félkarom!«

Tehát megélhetés helyett halhatatlanság! — Ügyet sem vetve rájuk, menyegzői lakomához ül. S mikor javában mulatna, fegyver közé fogva, két markos cigány hozza ám Puk uramat.

(Folyt. következik.)

Szintén most tűnt ki, hogy Bittó, a volt miniszter, pár nap előtt hosszabb kihallgatáson volt a királynál és részletesen informálta ő felségét a tarthatatlan helyzetről. E kihallgatást az irányadó politikai körök a kétségtelen s már közeli kormány-válsággal hozzák összeköttetésbe. Annyi bizonyos, Tisza pozíciója az utoisó napokban határozottan megrendült.

Ezen táviratra csak annyi megjegyzésünk van, hogy rendesen jól értesült (!) lapársunknak a véderő vita óta ez nem az első Tisza-buktató távirata, De mindannyi jól volt értesülve!

Országgyűlés.

A képviselőház hétfői üléséről keddi lapunk táviratai röviden már tudósítottak. Ennek kiegészítésül adjuk az alábbi tudósítást: A gyűlést elején Fabiny miniszter benyújtván az 1885. III. t. cz. módosításáról szóló törvényjavaslatot, tovább folyt a véderő javaslat 24. és 25. szakaszainak tárgyalása. Csáky miniszter felvilágosítást adván a temesvári reáliskolai önképzőkörre nézve kiadott rendelet felől, mely az 1876-ki rendtartáson alapszik, a napirenden levő tárgyhoz elsőnek szólalt fel a Ziskay Antal, ki széleskörű és alapos tanulmányozásra való beszédében meggyőzően s a ház figyelme által kísérve, azt fejté ki tüzetesen, hogy nincs oly törvényünk, mely a tisztviszga nyelvét és a szolgálati nyelvet megállapítaná; az eddigi állapothoz képest Gajary határozati javaslata tagadhatlan haladást képez. Helfi főképp annak fejtegetésébe bocsátkozott, hogy a nyelvkérdés nem felségjog. Fejérváry miniszter helyreigazítva Helfi tévedéseit, élénk tetszésnyilvánítások közt tüntette fel a különbséget nyelvi tekintetben az eddigi állapot és a között, melyet a határozati javaslat előidézni fog; majd utal arra, hogy a mohácsi vész óta nincs törvényünk, mely megállapítaná, milyen legyen a hadsereg hivatalos nyelve. Végül — s ez volt beszédének egyik leghatásosabb része — Apponyi ellen fordult s ennek igen kemény igazságokat mondott oda. (Múlt számunk távirati tudósítása hozta már.)

A keddi ülésen, napirend előtt Csatár felemlítette hogy Pulszky Károlynak a napidiját és lakbérét 3800 frt erejéig lefoglalták. Miután Pulszky ügyeit nem tisztázta, felhívja a ház figyelmét az összeférhetlenségi esetre. Csatár elkeseredve teszi hozzá, miszerint reméli, hogy nemsokára Pulszkynek fog ütni a keserű óra, midőn azt mondják neki is: „Ki vele!” — Az elnök az ügyet az összeférhetlenségi bizottsághoz utasította. — Majd Török Zoltán szólalt fel személyes kérdésben és kijelentette, hogy a szombati ülésben ő az elnököt nem fenyegette.

Ezután áttértek a 25. szakasz tárgyalására. A szakasz ellen Komlóssy Ferencz antiszemita beszédet tartott. Beszédje gyakran idézett elő zajos derűtséget és közbeszólásokat is. A zsidó sajtóról is megemlékezett, s ajánlotta a miniszternek, hogy a zsidó önkéntesekből csináljon altiszteket, mert ezek szívesebben lesznek manipuláns örmesterek, mint tiszték. Komlóssynak ez a nyilatkozata az elnök figyelmeztetését vonta maga után. A szakaszt nem fogadta el. Fabiny miniszter, azt vitatta, hogy a nyelvkérdés a felség joga.

Román lapszemle.

»Afară cu ele!» azaz: ki velők. A kolozsvári kultüregylet elhatározta, hogy népkönyvtárának első szállítmányát a következő helyekre fogja küldeni. Sebes, Déva, Besztercze, Deés, Mocs, Kis-Sebes, Kóhalom, Medgyes, Csernátfalva, Zajzon, Barcza-Ujfalu, Brassó Halmágy.

A mint látjuk, mind olyan helyekre, a hol alig(?) vannak magyarok. Ha valahogyan arra törekednének a kultüregylet tagjai, hogy a románokat e kultüregyleti könyvtárak könyveinek olvasására rávegyék, a románok fordítsanak hátat s ne vegyék kezükbe a kultüregyleti mérget.

Igy ír a brassói »Gaz.« idei 34-ik — vasárnapi számában, de elfelejtette utána teüni: olvassatok engemet, mert én vagyok ama menyei manna, melyből a ki eszik, józan esze okvetetlen kificzamodik. — Ne üszkütölödjék — csángó szó s ezt teszi: ne mozgolódjék — annyira a »Gaz.« a magyar könyvtárak ellen, mert a nélkül sem olvasnának a rómaiak rajta kívül egyebet, s őt is csak úgy, ha nem kell előfizetni. Ott van élő példa a brassói »Foia Invétie torilor«, mely felett épen e héten huzták meg a halál-harangot 1073 frt deficizzel mulván ki ezen árnyékvilágból. Arra kellett volna biztatni a natiót, hogy ne engedje meghalni azt a lapot, nem pedig arra, hogy ne olvassa a kultüregylet könyveit, mert épen ellenkezőt fog elérni.

Felhívja olvasóit a kultüregylet ingyen könyvtárára s mintán valami kedves dolog az az ingyen va-

lami, még megérjük, hogy hamarabb elolvassák a kultüregylet könyveit a natio fiai és leányai, — mint a csángók.

Boldogtalan taktikája van a Gazetának, ez tény. A román papokból kifogyott, ezek szélitben elfogadják az államsegélyt. — A »Gaz.« tiltakozott, hogy ne merjék elfogadni, mert ő rovásra veszi a parintéket. Ezek azonban csak azért is elfogadták. Így lesz a kultüregylet könyvtáraival is. Csak azért is olvasni fogják, mert a »Gaz.« átkozódik, hogy ne olvassák.

Vezércikkében, szintén vasárnapi közönségének, mert van hétköznapi és vasárnapi közönsége, a limba veszedelméről öbőget, hogy megakarjuk semmisíteni nyelvét és kulturáját, azok helyett a miénket erőszakoljuk rájuk. Ez szerinte onnan van, mert érezzük a natio gyöngeségeit. — Odáig jutott nálunk a natio, hogy egyes megyei kis zsarnokok úgy bánnak a román papok és tanítókkal, mint saját haszontalan szolgálkával.

Azzal végzi, de nagysokára, hogy vegyenek tölünk példát s ne hagyja magát a natio, mint mi nem hagyjuk a kormánynyal szemben. Lesz-e valami haszna ennek a »nu le lása« biztatásnak, nem tudjuk, de hiszszük, nem lesz, mert nincs alapja annak, a miről vezércikkhez. A románok művelődésének Magyarországon senki sem állja útját. Korábban állítottak köz-művelődési együletet, mint mi s ki bántotta s bántja azért őket? Állithatnak és tarthatnak iskolákat, építhetnek templomokat, alakíthatnak nő- és mindennemű együletet, mint mi s mégis mi vagyunk okai minden hátramaradásuknak, mi bántjuk a limbát és román kulturát.

Hát jól van, tanuljanak tölünk, ezt nem kifogásoljuk, de igen azt, ha azzal ámitja olvasóit, hogy miattunk pusztul a natio nyelve és kulturája. — Soha sem irtunk olyan tiszteletlenül a román kultúráról s nem is fogunk irni, mint a »Gaz.« teszi az Emkéről közel mindenik számában. Neki kiváltsága van a tiszteletlenségre.

Apponyi is segített a Gazetának, midőn a választási visszaélésekről beszélt az ország házában. — »Nagyon becsesek, úgy mond, ezen nyilatkozatok a magyar ellenzék fejtől, mert élénken megvilágítja ama szomorú helyzetét, melyben a nem magyar népek vannak a magyar álpárlamentárismus szemben. — Az azonban sehogy sem tetszik, hogy még Apponyi is a határozott nemzeti politikát hangsúlyozza. Más vezércikkében meg örvend a Tisza ellen megindított mozgalomnak. Ő az oka, ő adott alkalmat a nemzeti sovenismusra, a melyet addig dédelgetett, hogy ma már a fejére nőtt, sőt azon is tul csapott s ma-holnap elsodorja.

Az azonban nagy baj, hogy Apponyi is határozott nemzeti politikáról beszél a konfederatiunea helyett. Hanem a dolgok, szerinte, addig kuszálódnak, a mig egyszer oda jutunk, hogy és innen a Lajthán felépítik a babeltornyát, melyet a »Gaz.« így nevez: az egyenjoguság elve, értvén alatta azt, hogy annyi államnyelv legyen, a hány apró-cseprő nemzetiség erősödik naponta a magyar alkotmány védelme alatt.

Sok papirost és tizest is fog még addig elfogyasztani hiában, de jeaba.

Czenkalji

Jurista-bál.

Kétszeresen nehéz szerepe volt a jurista-bál rendezőségének. Új bált rendeztek, meg sok szépen sikerült bálra következtek, és a mi a legnehezebb, Brassóban rendeztek.

Új dolgok iránt már természetszerűleg bizalmatlan a nagy közönség. Ez a jurista-bálnál is csak úgy volt, hisz hetekkel ezelőtt lehetett már aggályokat hallani a siker iránt. Annál meglepőbb volt a siker.

De ne előzzük meg a kezdetet a végével.

Az első benyomás, melyet a közönség nyert, nagyon jó volt: a rozoga, vén redoute előtt két hatalmas kandellaberből még hatalmasabb lángok emelkedtek föl, világosságot vetve a kapura s a mellettök álló, lovas rendőrökre.

A kapubejárat szép lugossá volt átváltoztatva, csinos lampionokkal megvilágítva.

Fönn a terem küszöbén a jurista ifjuság fogadta az érkezőket. a rendezőség mindegyike el volt látva egy §-sal. Ez volt a rendezői jelvény s rajta két fehér atlaszbojt.

Lépünk a terembe. Első tekintetünk Justiceiára esik. Köröskörül az erkélyen csinos fenyő-guirlandok, a terem másik vége gyönyörű kertté átalakítva, közepén szép baldachinnal a bálanyák részére. Kilenc óra van, a vendégek csak szállingóznak. Feltíz van s a három rendezőségi elnök karján a zene hangjai mellett belépnek a bálanyák: özv. László Mártonné, Grund Edéné s Puskáriu Józsefné urnók. Minden szem rajtuk. A fényes tolette-lekötő a figyelmet. És igazán

minő szépek is voltak azok? Mikor a méltóságteljes, még előhaladott kora daczára is szép Lászlóné abban a nehéz, zöld selyem-peluche-ruhában, hosszú uszálylyal, fején brilliant-ékszerrel, egyik oldalon a szép s bájos Grundné impozáns alakja gyönyörű, jamois-faille ruhájában, hosszú arany színű uszálylyal, vörös rózsákkal diszítve, fején fehér tolldiszszel; a másik oldalon Puskáriuné kedves alakja, igen elegáns testszín-faille ruhájában, szintén hosszú arany színű uszálylyal; leereszkedett székébe, úgy tetszett, mintha egy istennő ülne ott, két muzsától környezve.

Szép lassan gyűlt a közönség, tíz órakor már tolvé volt a terem.

Magyarok, szászok és románok végyesen voltak, mindegyiknek az essentiája. Soha még Brassóban ily fényes közönség minhárom nemzetiségből így együtt nem volt!

De félbe kell szakítanunk. Jön ismét egy új alak. Mindnn szem feléje fordul. S most oly tarka kép tárul a szemlélő elé a szebbnél szebb női arcokból s toilettekből, — hogy perczekig azt sem tudja, hová nézzen.

Nem tudja, vajjon mit s kit nézzen előbb? Azt a gyönyörű fehér ruhát-e, azzal a gazdag aranyhimzéssel; azt a lazacszínű faille-ruhát-e; avagy azt a rózsaszínűt, hosszú aranyfényű peluche-uszálylyal; azt az egyszerűségében gyönyörű, drága csipkével borított, hosszú uszályu fehér atlasz-ruhát-e?

Megkezdődik a táncz. Phleps Frigyes elnök lejt végig Grundnéval s őket követi a tánczoló nagy serege.

Most volt csak nehéz képet alkotni az egészről. — Az egyik perczben egy szőke, majd barna kis anygalka repül el mellettünk rózsaszín, fehér, zöld vagy kék ruhában, a legkülönfélébb módon diszítve. Mindegyiken fennakad szemünk, de mind tovarepül. És így nem is marad más hátra, mint bámulni őket úgy repülve s legeltetni rajtuk a szemet, melynek oly jól esik ennyi szépet láthatni. Hirtelen feltűnik szemünk előtt egy kis csecsebecse a nők oldalán. Vajjon mi ez? Nézzük meg közebről. Ni-ni, hisz ez tánczrend! Istenem, be szép! Igazán szép! Egy peluche vánkös — különféle színekben. — Rajta az oklevél a hivatalos stemplivel ellátva Brassó város czimerével, fölötte az igazságot jelképező mérieg. És belül? Egy kis tükör. Persze ez elkerülhetetlen, mert hisz a hiuság sem legutolsó tulajdonsága a — nőknek. Szemben a tükörrel egy szép arany-monogram: J. B. Azután a tánczrend francia nyelven.

Ne vegyék rossz néven kérem, nem akarok sérteni még látszatban sem, nincs is okom rá, de nem hiába mondja a magyar: »mégis hunczut a nímét!« Pedig itt magyarok is, románok is voltak! A bál internationalis volt. Minő nyelvű tánczrendet csinálnak? Ne legyen se magyar, se német, se román! Lett tehát francia!

Ujabb sottogás. Megjött a védnök: Gróf Bethlen András főispán. Mindenki a magasabb tisztelet kifejezésével fordul feléje s a szeretettől környezett főurnak csaknem mindenki számára van valami kedves szava. Most odamegy a bálanyákhoz tisztelegni. Ez alatt foly a táncz tovább a legkedélyesebb hangulatban s senki sem mondhatja, hogy itt nem a legjobb barátok, egy nagy családias kör volnának együtt.

Pedig én istenem! Oh, bár úgy volna!

Megharsan a trombita. Az első négyes. »Hány pár?« sottogja mindenki. E kérdés jár szájról-szájra. Végre sikerül a három colonnet sorra járni. Ötven! Hála isten! — mondják sokan. Mert tudni kell ám, hogy sok fogadás veszett el ez ötvenes szám miatt! Sok champagner és sör fizeti meg az árát. De nem baj, — ilyünk, — mulassunk is! A földolog, hogy volt ötven; hogy a bál olyan fényes volt, a minő évtizedek óta nem volt Brassóban.

Ezek után ugy-e bár kérem, kíváncsiak tudni, hogy kik voltak? Nem bánom megmondom. De aztán nem felelek róla, hogy itt mind meg van s ha kifelejték egyet-egyet, a mi nem is volna csoda, mert egy-egyen épen rajta felejtém szemeimet, — bocsássanak meg kérem, rossz bálí tudósító voltam egész életemben s azonkívül van 6—7 éve, hogy nem irtam tu-eósítást. Legelőbb a kedves mamákat. Őket illeti az elsőség, mert hát ők hozták el még kedvesebb leányaiikat s mert hozzájuk legközelebb állnak a fiatal asszonyokat: Adam Károlyné, Borosnyai Dánielné, dr. Baiulescu Bertalanné, ifj. Duschoiu Jánosné, Fink Henrikné, Fischer Iekészné, Fischer Samuné, Grund Edéné (bálanya), Grünfeld Salamonné, Günther Mór-né, Haydn Hugóné, ifj. Hesshaimerné, Hintz Ernőné, Kärtsch Keresztélyné, Königes Jánosné, Kopanits Ödön-né, Kostend Vilmosné, Kugler Edéné, László Mártonné (bálanya), Lázár Gerőné, Leonhardt Ferenczné, dr. Matyeka Károlyné, Maager Józsefné, özv. Molnár Vik-torné, Mátyás Józsefné, Munteanu Jordánné, Ovanezné, Puskáriu Józsefné (bálanya), Reich Agostné, Schmidt

Józsefné, Schnell Károlyné, Temesváry Gergelyné (Uzonból), Ungur Péterné, Wolfsoh Löbeline és ifj. Zaneskuné urnök.

És most a még kedvesebb leányokat: Arzt M., Eitel Helén, Fink Eliz, Gencsy Gizella, Günther Lujza, Hellvig Emma, Jekel Berta, Königes Emma, Kugler Teréz, Lange K., Leonhardt Ottilia, Litsken Hermin, Mika Anna, Molnár Irén, Minkó N., Olescher Eugenia, Pollet Irma, Reményik Tilcsi, Schnell Frida, Schmied Teréz, Temesvári Aranka (Uzonból) és Wächter Mina kisasszonyok.

Fönn a teljesen megtelt karzaton: Brennerberg Gyuláné, Boyer Traugottné, Diamandi Manolené, Gertyánffy Emilné, Herfurth Ferenczné, öz. Hortsmanné, László Dénesné, Lázár Olga k. a. Lang Henrikné, Lang Tamásné, Papp Istvánné, Platsko kisasszonyok, ifj. Schmidtné, Schmidt k. a., Szabó Sándorné, Steinhart Zsigmondné, Staneskuné, Szabadi k. a., öz. dr. Schmidtné, öz. Scheerné, öz. Schobelné, Wallbaumné és id. Zell Frigyesné urhölgyek.

Az én feljegyzésem szerint, — melyben pedig sokan segítettek — ezek voltak ott; de mert valószínű, sőt csaknem bizonyosnak mondanám, hogy mások is voltak, nehogy még nagyobb baj származzék belőle, tegyük oda kérem: stb. stb. stb.

Odanyújtottuk az ujjunkat, ugy-e bár kellene az egész kéz? kellenének a tolették is? De már ezzel nem szolgálhatunk, becukjuk a boltot.

És a férfiak? Azoknak társasága sem kevésbé fényes. Gróf Bethlen András főispánnal élén városunk összes előkelőségének csaknem teljes essentiája: alispán, főjegyző polgármester, tanácsosok, városkapitány főszolgabírák, orvosok, ügyvédek, bíró, tanárok, hivatalnokok, kereskedők stb, mind ott voltak s együttesen a legszebb barátságban.

Hiába kérem: itt volt az igazság. Ez elől pedig nem lehet kitérni.

Csak hogy a legnagyobb igazság az élet. Urak, legyünk ilyenek egymás iránt a legnagyobb igazságban, az életben is! Urak, a mit megkezdünk a bálterem sikamlós padlóján, folytassuk az nem élet kevésbé sikos utain s akkor legszebb emléke lesz a hétfői remek jurista bálnak.

Igazán szép és fényes bál volt s erre csakugyan reáillik a közmondás: végén csattan az ostor. A farsang befejezése volt a farsang legszebb momentuma, mely egyúttal monumentálisnak is volna mondható, ha e szót arra alkalmazni lehetne.

Kell-e még mondanom, hogy reggel hat órákor hangzottak még a városi zenekar hangjai?

Nem; nem szólok többet semmit, az éj mámorában én is nyugalomra térek, csak előbb mondjam meg azoknak az uraknak: Urak, — rendező urak, nem hiába vagytok juristák!

Küküllőmegyék rovata.

Dicső-Szentmárton, 1889. febr. 27.

— Kisküküllőmegyei kölcsönösen segélyező takarékpénztár szövetkezet VIII-ik közgyűlése. —

A kisküküllőmegyei kölcsönösen segélyező takarékpénztár szövetkezet VIII-ik közgyűlését f. évi február 26-án Dicső-Szentmártonban a vármegye disztermében tartotta meg.

A gyűlés megkezdése előtt hilibi Gál Domokos szövetkezeti tag fölhívja a gyűlés figyelmét az alapszabály 48. §. 1-30 pontjára, mely a gyűlés vezetésére elnök választását rendeli. Az ad hoc elnökségre egy hangulag Nagy Pál választatván meg, a bizalomért köszönetet mond s a gyűlés megnyitása után egy bizottság kiküldését hozza javaslatba, mely a részvények számbavételét eszközölje; egyúttal a jegyzőkönyv hitelesítésére kiküldi Zehán László, Fekete György és Csató Gábor szövetkezeti tagokat.

Megjelent a közgyűlésen 70 részvényes 295 részvénnyel, s így a gyűlés határozatképessége meg lett állapítva.

Elnök fölhívására előterjeszti Rüdiger Árpád szövetkezeti titkár az igazgatóság jelentését, melyből örömmel vett tudomást a közgyűlés arról, hogy a rosszakaratú híresztelésekkel szemben a vármegye által elhelyezett tekintélyes összeget nem lesz képes az intézet kifizetni, ma már alig 14674 frt 42 kr van hátralékban, melynek kifizetése bármely perczben eszközölhető.

Az 1888. évi mérleg 145707 frt 92 krral zárta le, mely az előző évinél kevesebb ugyan 29611 frttal, a mely abban leli okát, hogy a vármegyének visszafizetett nagy összegel, mely a forgalomból kivétel, a mérleg csökkenést mutat ugyan, mindazonáltal az üzletforgalom emelkedett az előző évihez képest 10751 frt 30 krajczárral.

Az üzletforgalmi számla összege: 593212 frt, a nyereség és veszteség számla: 17459 frt 27 kr, a mi az előző év hasonló számláját 1866 frt 74 krral haladja meg.

Ennélfogva osztalék is több adatott ki, mint az előző évben; az előző évben 5 frt, most 6 frt jutott részvényenkint.

Az intézeti tartalék-alap tesz 8886 frt 02 krt. Általában ez évben mind a tartalék alap, mind az igazgatóság és felügyelő bizottság nagyobb jutalékban részesült az előző évinél.

Kiemeli a jelentés, hogy az évben 258 frt 83 kr fordítottatott jótékony célra, és pedig a Mátyásszoborra 20 frt, megyei kórházalapra 50 frt, a dicső-szentmártoni vízvezeték-alapra 150 frt és a szegény iskolás gyermekek segélyezésére 38 frt 83 kr. Ezen nemes tett maga-magát dicséri, különösen akkor, midőn teljes tudatában vagyunk annak, hogy a vízvezeteki és kórházi alap egyedüli létezését az intézetnek köszönheti.

Zehán László, Fekete György és Csató Gábor, András István és Székely János eltávozásával, lemondás folytán megürült igazgatósági tagok helyére megválasztottak, szabályszerű szavazással nyert többséggel Zehán László, Fekete György, Csató Gábor, Nagy Pál és Farkas Ignác; a felügyelő bizottságba a külső Muzsnai József és Utzás Sámuel, valamint az igazgatónak választott Farkas Ignác felügyelő bizottsági tag helyébe, megválasztottak: Utzás Sámuel, Szabó Sándor és Pekry Gábor.

Az igazgatóságnak azon indítvány, hogy 8886 frt tartalékalapja egy intézeti és bérhelyiség építésére használtassék fel, közgyűlés által helyeslő tudomásul vétetett s a további teendők elvégzésére igazgatóság bízott meg.

Igen örömdetes jelenségnek tartjuk az igazgatóság ez irányu mozgalmát, s még inkább elismerést érdemel a közgyűlés, hogy sankciójával megerősítette a vármegye székhelyén illetén módon is tervbe vett építkezését.

Gyűlés délből véget ért.

Helyi és vidéki hírek.

Kérelem. Azon tisztelt előfizetőinket, kik előfizetési díjaikkal még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük, méltóztatassanak előfizetési díjaikat mielőbb beküldeni. — A kiadóhivatal.

Személyi hírek. Gróf Bethlen András főispán ur tegnap este a személyvonattal Nagy-Szebenbe utazott. — Fogarasmegye főispánja, Horváth Mihály ur — mint Fogarásról írják — Budapestről székhelyére érkezett.

Márcz. 15. A brassómezei állandó márczius 15-iki bizottság kedden este tartott ülésén bejelentett, hogy Orbán Ferenc gégebaja miatt nem tarthatja meg az ünnepi beszédet. A gyűlés ennélfogva Koós Ferenc kir. tan. tanfelügyelőt kérte fel a beszéd tartására, a ki e felkérésnek engedett is. Ugyanez alkalommal egy üresedésben lévő tagságra Vargyasi Ferenc főgymnasiunai igazgató választott, míg alelnökké Nagy Gyula (erdőfelügyelő) és Nagy István választottak. A bankette teritéke 1 frt 40 kr. lesz.

Megerősítés. A kereskedelmi miniszter megerősítette Jeckelius Jenő brassói kereskedelmi és iparkamarai s. titkárnak, titkárrá történt megválasztását.

Övőgy. Az Emke. brassó-belvárosi kisdudóvó-intézetében február hóban 41, bolonyai intézetében 30 gyermek járt.

Halálozás. Dr. Józsa Ernő köztisztviselőben álló orvost és családját súlyos csapás érte: atyja, bodosi Józsa Dániel kir. ügyészégi irnok hosszas szenvedés után élete 71. évében f. hó 5-én meghalt. Az elhunyt földi maradványai Seps-Szentgyörgyre vitetnek, előbb azonban f. hó 7-én d. e. 11 órákor a gyászházban (Nagy utca 510) az ev. ref. egyház szertartásai szerint rövid ima fog mondatni. A megboldogultban példás atya, kitűnő tisztviselő és hazafi halt el, a ki ez előtt három évtizeddel nagy anyagi áldozatokat is hozott a magyarságot, midőn még Felső-Fehérmegyében lakott. Mióta pedig itt él közöttünk, szintén közbecsülésben részesült.

Emke. Az Emke központi igazgató-választmánya folyó hó 12-én rendes havi gyűlést tart Kolozsvárt.

A közigazgatási bizottság szerdai ülésén előterjesztett a vallás és közoktatási miniszter leirata a bizottság egy korábbi felterjesztésére, melyben engedélyt kért arra, hogy Fejér Gyula pürekerezi ág. ev. lelkész ellen Koós Ferenc tanfelügyelő ellen hivatalos minőségben elkövetett több rendbeli sértésekért a bírói lépéseket megtehesse. A miniszter e helyett Fejér Gyula lelkész a pürekerezi állami iskola gondnokságából kizárta s egyúttal elreudelte a közbizottságnak, hogy a fegyelmi eljárás megindítása végett tegye ki a tisztviselőt.

az ügyet az illetékes egyházi hatósághoz. Koós Ferenc tanfelügyelő tehát teljes elégtételt nyert a sok alaptalan támadásért, melyeknek Fejér Gyula által évek óta ki volt téve.

A német férfialegylet szerdai estélye kitűnően sikerült. Részletes ismertetésünk tárgyhalmaz miatt csak szombaton közölhető.

A hétfő éji tűz. A múlt számunkban említett tűz Zajzonban volt. Mintegy fél 11 órákor gyult ki a falu közepe táján egy ház és nemsokára harmincz ház állott lángban, mely csakhamar teljesen le is égett. A kárvallott gazdák közt nagy a nyomer. Négy év alatt ez már a második nagy tűz Zajzonban.

Német színészet. Wolff testvérek német színtársulata szombaton kezdi meg előadását a Redouteban.

Dr. Holub felolvasása. A világhírű afrikai utazó, Dr. Holub Emil — mint már említettük is — f. hó 15-én, pénteken, este a Nr. I. nagy termében rendkívül érdekesnek ígérkező, népszerű előadást fog tartani afrikai utazásáról és élményeiről. Ezen előadást bizonyára nagy érdeklődéssel várja városunk s vidékünk művelt közönsége, melynek nem mindég van alkalma, gyönyörködhetni egy Holub előadásában. Az előadásra jegyek kaphatók Albrecht és Zillich könyvkereskedésében s p. körszék 1 frt 50 kr, zártszék 1 frt, karzati ülőhely 60 kr, állóhely 50 kr. Késég sem foroghat fenn az iránt, hogy a terem zsúfolva lesz. Holub neje már holnap érkezik ide, mint a Görgey család vendége.

A nagy keleti utazás — melyet a brassói kereskedelmi és iparegyesület idei április 20-án rendez — a kereskedelmi miniszterium pártfogása alatt áll s így sikere annál biztosabb. A miniszter rendeletet intézett már e tárgyban az összes keleti konzulátusokhoz és ezenkívül nyílt rendelettel látta el a kirándulás vezetőjét s tagjait. Minthogy a bejelentési határidő nemsokára lejár, ismételt figyelemztetjük erre a t. közönséget azon megjegyzéssel, hogy a kirándulás rendkívül élvezetesnek ígérkezik, el is tekintve attól, hogy a legolcsóbb is, mely valaha rendeztetett: II. oszt. Brassótól—Budapest—Belgrád—Nis, Sófia—Konstantinápoly—Várna—Ruscsuk—Giurgiu—Bukarest—Predealon vissza ellátással együtt 156 frt. A részvételi ár csaknem minden állomásra ugyanaz, mert ugyanazt a körutat kell megfutnia mindenkinek. Bővebb felvilágosításokkal készséggel szolgál a brassói kereskedelmi és iparegyesület, hol a bejelentések is eszközöndők. Minden résztvevőnek utlevélről kell gondoskodnia.

Az osztrák-magyar bank kiterjesztette giro-forgalmát. Az erre vonatkozó részletes közleményt tárgyhalmaz miatt csak jövő számunkban adhatjuk.

Közzgazdaság.

„Albina“ takaré- és hitelintézet brassói fióktelepe.

1889. február havi forgalmi kimutatás.

B e v é t e l:

Pénzkészlet 1888. jan. 31-én	22.318	frt	74	kr.
Takarékbetétek	130.443	„	11	„
Beváltott váltók	78.656	„	47	„
Nyílt hitelek	17.251	„	47	„
Termény-kölcsönök	7.628	„	58	„
Érték- és más kölcsönök	19.631	„	—	„
Ércpénzek	3.486	„	77	„
Kamatok s proviziók	3.357	„	99	„
Bizományok	165	„	15	„
Külfélék	17.400	„	9	„
Összesen	300.340	frt	34	kr.

2) 2—12

K i a d á s:

Takarékbetétek	126.062	frt	66	kr,
Leszámitolt váltók	95.181	„	50	„
Nyílt hitelek	38.547	„	34	„
Termény-kölcsönök	3.317	„	82	„
Érték- s más kölcsönök	3.140	„	—	„
Ércpénzek	2.322	„	87	„
Kamatok és proviziók	493	„	44	„
Bizományok	2.898	„	13	„
Külfélék	16.772	„	47	„
Költségek és fizetések	668	„	09	„
Pénzkészlet 1889. febr. 28-án	10.936	„	02	„
Összesen	300.340	frt	34	kr.

Bologa V. s. k., Petrescu N. s. k., Gămulea V. s. k., bankfiókvezér. segéd. könyvelő.

T á v i r a t o k.

Budapest, márcz. 6. (A „Brassó“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén Goda és Horánszky a szakasz ellen szólaltak fel. Kricsfalussy (szabadelvű) módosítványt nyújtott be, hogy a biztosítékok ne a határozati javaslatban hanem a törvénybe ígattassanak. Horánszky, val szemben Fabiny helyreigazítá félremagyarázott szavait. Fejérváry tiltakozott az ellen, hogy Horánszky az egész tisztikart gyanúsítá a tisztviselőknél való eljárásért. Horváth

Gyula kifejté, hogy az ősszel elfoglalt álláspontjától nem tért el. Baross miniszter Horánszky beszédére reflektálva kijelenté, hogy a magyar delegációban Magyarország részére ugyanolyan katonai akadémia kontempláltatott, — mint a bécs-ujhelyi.

Belgrád, márcz. 6. (A „Brassó” eredeti távirata.) Milán király ma délután 2 órakor ünnepélyesen lemondott a trónról, fia I. Sándor javára. Regensekké Risztics, Belimarkovics és Protics nevezettek ki. Protics hadügyminiszter miniszterelnöknek, Belimarkovics tábornok belügyérnek nevezetett ki.

Belgrád, márcz. 6. — Érkezett este 11 óra után. — (A „Brassó” eredeti távirata.) Milán király leköszönésének híre csak délután terjedt el a lakosság közt, mindenütt általános szenzációt keltve. A lemondási aktus rendkívül megható volt. A király először felolvasta az üdvözlésre megjelent főméltóságok és ka-

tonatisztek előtt kiáltványát, azután letérdepelt fia előtt, a főpap jelenlétében ünnepélyes alattvalói hűséget esküdve neki. Ezután a regensek, katonai tisztikar és a hadsereg tetre le a hűség-esküt. A város rendkívül élénk. A regensek iránt általános a bizalom, hogy a rendet és nyugalmat az országban biztosítják és a külpolitikában loyális magatartást tanusítanak. A regensek Taussanovicsot, a radikálisok vezérét, megbízták kabinet-alakítással. Este a regensek, miniszterek, főméltóságok, tábornoki kar, diplomata részvételével nagy díszebéd lesz. A várost kivilágítják. A rend a nép között példás.

Brassói vasutforgalom.

I. Érkezés Brassóba.

1) Budapest felől.

Személyvonat délelőtt 9 óra 46 perczkor.

Vegyesvonat este 9 óra 52 perczkor.

2) Bukarest felől.

Vegyesvonat délután 2 óra 32 perczkor.

II. Indulás Brassóból.

1) Budapest felé.

Személyvonat este 7 óra 10 perczkor.

Vegyesvonat reggel 4 óra 10 perczkor.

2) Bukarest felé.

Vegyesvonat délután 1 óra 55 perczkor.

Brassói piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1889. márczius hó 3-én.

Román papírpénz a 20 frankos	9.32 vétel	9.35 eladás.
ezüstpénz a 20	9.25	9.30
Napoleon d'or (aranypénz)	9.57	9.60
Török lira	10.83	10.86
Arany	5.64	5.66
Orosz papírrubél	126—	127.—

Társszerkesztők:

Nagy-Küküllő megye részéről Horváth László (Segesvár.)

Kis-Küküllő megye részéről Gyöngyössi István (D.-Szent-Márton)

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETME NYEK.

Szám 101.—1889. m.

Hirdetmény.

Brassó vármegye közigazg. bizottságának az 1889. évi február hó 11-én kelt 101 számú rendeletével a vármegye német törvényhatósági útján szükségelt 68 drb uj kő kilométer-oszlop szállítást és 8 drb kijavítást 677 frt 70 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlítt munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1889. márczius hó 13-ik napjának d.e. 10 órájára a brassómezei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik, a melyen csak szakértő kőfaragó mesterek vehetnek részt.

A versenyezni óhajtó mesterek felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költségvetés egység árai után számítandó s a részletes feltételekben előírt 10%-nyi bánatpénzzel azaz 68 forinttal ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. fél 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatokra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Brassó, 1889. márcz. 5.

A brassómezei m. kir. építészeti hivatal.

(114) 1—2

Nőknek!

Svájczsi alsó derekak selyemben és gyapokban.

Ezen alsó derekak teljesen odasimulnak a testhez, minthogy műszaki kötése kétszeres; kellemes melegen tartják a testet, a nélkül, hogy a külső levegőtől teljesen elzárják, a mint ez a legtöbb simaszövetnél az eset. Ezen tartós ruganyos és lágy alsó derekak nem igényelnek a mosásban más kezelést, mint a közönséges kötött alsó ruháknál szokás.

Raktárou van

Obert Zsófiánál
lőpiacz 88. sz.

(107) 1—3

Szám 1057.—1889.

Pályázati hirdetmény.

Nagy-Küküllő megye keresdi járásában a szászkezdői körorvosi állomás betöltésére pályázatot nyitattik.

A körorvos székhelye szászkezd nagy nagyközség. Ezen körbe tartoznak Héjásfalva, Fehéregyháza, Szászudálya, Sárpaták Volkan községek.

Fizetés a természetben kiszolgáltatandó lakás és tüzelésre 6 öl fán kívül kívül orvostudornak 700 frt. Sebésznek 500 frt.

A székhelyen minden beteg látogatásért 30 kr, székhelyen kívül a körhöz tartozó községekben a természetben kiszolgáltatandó fuvaron kívül az első beteglátogatásért 2 frt s ha ugyanazon alkalommal több beteget is látogat, minden további beteg után 36 kr látogatási díj jár. Ragályos betegségeknek az ingyen kiszolgáltatandó fuvaron kívül más díjazás nem illeti meg.

A megválasztott körorvos részére egy szerszám ideiglenesen kézi gyógyszerár is fog engedélyeztetni.

Felhivatnak pályázni kívánók, hogy az 1886. évi XXII. t.-cz. 74. §-ához képest felszerelt kérvényeiket hozzám bezárolag f. évi márczius 5-éig adják be, mivel a később érkező folyamodások figyelembe nem fognak vétetni.

Választási hatánapul 1889. évi márczius hó 26-án d. e. 10 óra Szászkezd községében a község házához tüzetik ki
Segesvár, 1889. február 28-án.

A keresdi járás főszolgabírája
Fodor,
főszolgabíró.

1—3 (112)

Szám 2091.—1889.

Pályázati hirdetmény.

A bolya-berethalmi járási orvosi állásra, melylyel 400 frt évi fizetés, 100 frt utazási átalány van összekötve, — Medgyes rendezett tanácsu város székhelylyel — ezennel pályázatot nyitok, s felhívom azokat, kik ez állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. törv.-czikk 9. §-a értelmében felszerelt szabályszerű folyamodványukat folyó évi márczius hó 26-áig hozzám annál inkább adják be, mert a később érkező kérvények tekintetbe vétetni nem fognak.

Segesvár, 1889. február 26-án.

Nagy-Küküllő megye alispánja
Szoboszlai.

(109) 2—3

Szám 1037.—1889.

Hirdetmény.

Lemondás által üresedésbe jött nagysinkai körorvosi állásra, melyhez Nagy-Sink mezőváros és 12 község tartozik, ezennel pályázat hirdettetik, és felhivatnak a pályázni kívánók, hogy az 1886. évi XXII. törv. czikk 74. §-a értelmében szerkesztett pályázati kérvényeiket, melyekben a nyelvkebeli jártassága is kitüntetve legyen, — folyó évi márczius hó 20-áig az alólírtak benyujtsák.

Ezen állással a rendes látogatási díjakon kívül 500 frt évi fizetés van összekötve.

Szent-Ágotha, 1889. február 26.

A járási főszolgabíró:
Schaser.

(108) 2—2

Kiadó lakás!

Egy szép udvari lakás az emeleten, 3 szoba, konyha, mosókonyha s más hozzátartozóval együtt azonnal kiadó.

Bővebbet megtudhatni:

Péter Mihály lábbeli-raktárában,
(93) 3—3 Nagy-uteza 498. sz. a.

HIRDETÉSEK

felvétetnek

a kiadó-hivatalban.

Nagy butoreladás.

Eladó

több mint 20 garnitúra bevonva finom divatos selyem és gyapjuszövettel, ottománok, pamlagok és divánok valamint más nemű és alaku töltött butorok; ó-német stylusban készült fényezetlen diófa hálószoba berendezések, könyv- és fiókos szekrények, kredenzek, chiffonérok, ágyak, mindennemű asztalok, renaissance s goth székek, valamint mindennemű asztalos és esztergályos butorok, vaságyak, lószőr-matraczok stb. a legolcsóbb áron

Papp Ferencz,
butorraktárában
Brassó, nagy-uteza 494.

(35) 9—20

Nagy butoreladás.

Gyors és biztos segély gyomorbajok és azok következményei ellen.

Az egészség fenntartása a nedvek s egyszersmind a vérnek is tisztítása s tisztántartására s a legjobb emésztés előmozdítására a legjobb s leghatásosabb szer, a már évek óta ismeretes s közkedvelt

dr. ROSA-féle életbalzsama.

Ez a leghasznosabb s a leggyógyhatásosabb gyógyfűvekből a legnagyobb gonddal készítve, teljesen megbízhatóan a legjobbnak bizonyult be mindennemű emésztési bántalmaknál, gyomorgörsnél, étvágyhiány, savanyu felbőfőgés, torlódás, aranyeres bántalmak stb., stb.-nél. Ezen kitűnő hatásánál fogva tehát ez már is a legjobbnak bizonyult s a legbiztosabb házi gyógyszerre vált

Egy nagy üveggel 1 frt, egy kis üveggel 50 kr.

Több ezer elismerő- és dicsőírat van kitéve szives betekintés végett.

Óvás! Hamisítások kikerülése végett mindenkit figyelmeztetek, hogy az én valódi s az eredeti utasítás szerint készített, dr. Rosa-féle életbalzsamom mind egyik palackja kék lemez papírba van csomagolva, mely a hosszoldalán a következő felirattal van ellátva: Dr. Rosa-féle életbalzsam Fragner B. gyógyszerertárból, a fekete sashoz Prágában 205. sz. III. német, cseh, és francia nyelven, s melynek homlokzata az ide mellékelt törvényesen letéteményezett védjeggyel van ellátva.

Dr. ROSA életbalzsama valódi minőségben kapható a készítő főraktárában

FRAGNER B.,

gyógyszerertárában „a fekete sashoz” Prágában, 205. sz. III., továbbá Brassóban Kellemen Ferencz és Kugler Ede, valamint Budapesten Török József gyógyszerész uraknál. Az osztrák-magyar birodalom valamennyi nagyobb gyógyszerertára raktáron tartja ezen balzsamot.

Ugyanitt kapható még:

Prágai egyetemes házi-kenőcs,

ezer meg ezer hálaírat által elismert biztos gyógyszer mindennemű gyuladások sebek és daganatok ellen. Biztos sikerrel alkalmazható a női mell gyuladása, tejmegrekedése és keményedésénél, a gyermek választásánál; a genyedésnél vérdaganatoknál, genyefakadásoknál és pokolvárnál; körömdaganatnál s az ugynevezett körömméregnél a kézen vagy lábon; keményedéseknél, duzzadásoknál, mirigydaganatoknál, szalonadagnál, holttetemnél stb. stb. Minden gyuladás daganat, keményedés, duzzadás a legrövidebb idő alatt gyógyíttatik, a hol azonban már a genyéképződés már beállott, a daganat a legrövidebb idő alatt fájdalom nélkül felszívja és meggyógyítva lesz.

25 és 35 kros szelencékben.

Óvás! Miután a prágai egyetemes házi-kenőcs igen gyakran utánoztatik, mindenkit figyelmeztetek, hogy az eredeti utasítás szerint egyedül csak általam lesz előállítva. És pedig csak akkor valódi, ha a sárga fémdoboz, melyben foglaltatik vörös használati utasításba (9 nyelven nyomtatva) és kék lemez papirosba, mely az ide mellékelt védjeggyel van ellátva, van becsomagolva.

Fül-balzsam.

A legkipróbáltabb és számos kísérlet által mint legmegbízhatóbb szer ismeretes a nehéz-hallás meggyógyítására, s a teljesen elvesztett hallás visszaszerzésére. — Egy palack ára 1 frt.